

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 93

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 52

22 kwietnia 2009

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

I *Rezolucje, zalecenia i opinie*

ZALECENIA

Europejski Bank Centralny

2009/C 93/01	Zalecenie Europejskiego Banku Centralnego z dnia 3 kwietnia 2009 r. udzielane Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznych audytorów De Nederlandsche Bank (EBC/2009/8)	1
--------------	--	---

OPINIE

Komisja

2009/C 93/02	Opinia Komisji z dnia 21 kwietnia 2009 r. dotycząca zmodyfikowanego planu usuwania odpadów radioaktywnych powstałych w elektrowni jądrowej Civaux, znajdującej się na terenie Francji, przedłożonego zgodnie z art. 37 Traktatu Euratom	2
--------------	---	---

PL

Europejski Bank Centralny

2009/C 93/03	Opinia Europejskiego Banku Centralnego z dnia 5 marca 2009 r. na wniosek Rady Unii Europejskiej w sprawie projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru i zarządzania kryzysowego (CON/2009/17)	3
--------------	---	---

IV Zawiadomienia**ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ****Komisja**

2009/C 93/04	Kursy walutowe euro	16
--------------	---------------------------	----

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2009/C 93/05	Zestawienie informacji przekazywanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001.....	17
--------------	---	----

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

ZALECENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 3 kwietnia 2009 r.

udzielane Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznych audytorów De Nederlandsche Bank

(EBC/2009/8)

(2009/C 93/01)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 27 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdania finansowe Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz krajowych banków centralnych podlegają badaniu prowadzonemu przez niezależnych zewnętrznych audytorów rekomendowanych przez Radę Prezesów EBC i zatwierdzanych przez Radę Unii Europejskiej.
- (2) W dniu 12 lipca 2005 r. Josephus Andreas Nijhuis, zarejestrowany księgowy (nid. Registeraccountant) i prezes zarządu PricewaterhouseCoopers Accountants N.V. (zwanego dalej „PWC”), działający samodzielnie w ramach osobistych uprawnień, został wyznaczony na zewnętrznego audytora De Nederlandsche Bank (DNB) począwszy od roku obrachunkowego 2005, na czas nieokreślony.

- (3) Z dniem 1 października 2008 r. Josephus Andreas Nijhuis zrezygnował ze stanowiska zajmowanego w PWC. Konieczne jest zatem wyznaczenie przez DNB nowego audytora.

- (4) DNB wybrał PWC na swego zewnętrznego audytora na lata obrachunkowe 2008–2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Zaleca się wyznaczenie firmy PricewaterhouseCoopers Accountants N.V. na zewnętrznego audytora De Nederlandsche Bank na lata obrachunkowe 2008–2011.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 3 kwietnia 2009 r.

Prezes EBC
Jean-Claude TRICHET

OPINIE

KOMISJA

OPINIA KOMISJI

z dnia 21 kwietnia 2009 r.

dotycząca zmodyfikowanego planu usuwania odpadów radioaktywnych powstałych w elektrowni jądrowej Civaux, znajdującej się na terenie Francji, przedłożonego zgodnie z art. 37 Traktatu Euratom

(jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(2009/C 93/02)

W dniu 24 listopada 2008 r. Komisja Europejska otrzymała od rządu francuskiego – zgodnie z art. 37 Traktatu Euratom – ogólne dane dotyczące zmodyfikowanego planu usuwania odpadów promieniotwórczych powstałych w elektrowni jądrowej Civaux.

Na podstawie tych danych i po skonsultowaniu się z grupą ekspertów Komisja wydała następującą opinię:

1. Odległość pomiędzy elektrownią a najbliższym punktem w sąsiednim państwie, tzn. Jersey (Wyspy Normandzkie, terytorium zależne Korony Brytyjskiej), wynosi około 360 km. W odniesieniu do państw członkowskich, odległość wynosi około 400 km w przypadku Hiszpanii oraz około 470 km w przypadku Zjednoczonego Królestwa i Belgii.
2. Planowana modyfikacja doprowadzi do ogólnego zmniejszenia limitów emisji gazów i zrzutów ścieków, z wyjątkiem płynnego trytu, w którego przypadku przewiduje się wzrost emisji.
3. Planowana modyfikacja nie spowoduje podczas normalnej eksploatacji ekspozycji stanowiącej zagrożenie dla zdrowia ludności w innych państwach członkowskich lub państwach sąsiednich.
4. W przypadku nieplanowanego uwolnienia zanieczyszczeń radioaktywnych, będącego następstwem wypadku o charakterze i skali przewidzianych w pierwotnych danych ogólnych, planowana modyfikacja w systemie gospodarowania paliwem nie spowoduje przyjęcia dawek, które stanowiłyby zagrożenie dla stanu zdrowia ludności w innych państwach członkowskich lub państwach sąsiednich.

Podsumowując, Komisja jest zdania, że wdrożenie zmodyfikowanego planu usuwania odpadów promieniotwórczych w jakiegokolwiek postaci, powstałych w elektrowni jądrowej Civaux znajdującej się we Francji, nie może, zarówno podczas normalnej eksploatacji, jak i w następstwie wypadku o charakterze i skali przewidzianych w ogólnych danych, spowodować radioaktywnego skażenia wody, gleby lub powietrza innego państwa członkowskiego lub państwa sąsiedniego.

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 5 marca 2009 r.

na wniosek Rady Unii Europejskiej w sprawie projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru i zarządzania kryzysowego

(CON/2009/17)

(2009/C 93/03)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 22 października 2008 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek Rady Unii Europejskiej o wydanie opinii w sprawie projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru i zarządzania kryzysowego ⁽¹⁾ (zwanej dalej „projektowaną dyrektywą”) ⁽²⁾.

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 105 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

Uwagi ogólne

Reforma europejskiego systemu nadzoru nad sektorem finansowym

1. EBC podkreśla, że szczegółowe uwagi zawarte w niniejszej opinii pozostają bez uszczerbku dla możliwego przyszłego wkładu w szerszą europejską debatę dotyczącą reformy europejskiego systemu nadzoru ⁽³⁾, w szczególności w kontekście zaleceń grupy ekspertów wysokiego szczebla powołanej przez Komisję ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ KOM(2008) 602 wersja ostateczna dnia 1 października 2008 r. Dokument dostępny pod adresem: www.eur-lex.europa.eu

⁽²⁾ Niniejsza opinia opiera się na wersji z dnia 1 października 2008 r., której dotyczył formalny wniosek o wydanie opinii przez EBC. Treść projektowanej dyrektywy została poddana dalszym zmianom przez grupę roboczą Rady.

⁽³⁾ Zob. Konkluzje Prezydencji, punkt 8, Rada Europejska, 15 - 16 października 2008 r., dostępne na stronie internetowej Rady pod adresem www.consilium.europa.eu oraz komunikat Komisji „From financial crisis to recovery: A European framework for action” (Od kryzysu finansowego do naprawy – europejski plan działania), KOM(2008) 706 wersja ostateczna dnia 29 października 2008 r., dostępny na stronie internetowej Komisji pod adresem www.ec.europa.eu

⁽⁴⁾ Mandat Grupy de Larosière’a z dnia 25 lutego 2009 r. jest dostępny pod adresem www.europa.eu

Instrumenty prawne służące spójnej implementacji europejskiego ustawodawstwa bankowego

2. Przy wielu okazjach EBC wyrażał pogląd ⁽¹⁾, że obecna struktura dyrektyw 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja przekształcona) ⁽²⁾ oraz 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (wersja przekształcona) ⁽³⁾ nie powinna być postrzegana jako ostateczny właściwy rezultat, lecz raczej jako pojedynczy krok w długotrwałym procesie zmierzającym do ustalenia (zgodnie z zasadami i celami wypracowanymi w ramach procedury Lamfalussy'ego) środków wykonawczych poziomu 2, mających bezpośrednie zastosowanie do instytucji finansowych w ramach Unii Europejskiej. Dyrektywa 2006/48/WE w ograniczonym zakresie korzysta z procedury komitologii, jak również w niewielkim zakresie można na jej podstawie przyjmować środki wykonawcze ⁽⁴⁾. Implementacja Umowy Bazylejskiej II ⁽⁵⁾ dostarczyła wyjątkowej okazji do przeprowadzenia przeglądu dyrektywy 2006/48/WE pod tym kątem, lecz nie została ona wykorzystana. Co za tym idzie, w dziedzinie bankowości pozostało jeszcze wiele do uczynienia, aby w pełni skorzystać z regulacyjnego podejścia Lamfalussy'ego. Proces ten wymagałby: (i) ograniczenia zakresu wspólnotowych aktów prawnych poziomu 1 do zasad ramowych odzwierciedlających podstawowe wybory o charakterze politycznym i kwestie o podstawowym znaczeniu; oraz (ii) skupienia postanowień technicznych w jednej lub kilku bezpośrednio stosowanych regulacjach poziomu 2, które przy większym wykorzystaniu procedury komitologii stopniowo przekształciłyby się w główny zbiór zasad technicznych mających zastosowanie do instytucji finansowych w UE. W tym zakresie EBC wyraża pogląd, że większość załączników o charakterze technicznym do dyrektyw 2006/48/WE i 2006/49/WE powinna zostać przyjęta bezpośrednio jako środki poziomu 2, oraz – w takim zakresie, w jakim da się to pogodzić z niezbędną elastycznością dla implementacji na poziomie krajowym – jako rozporządzenia Komisji.
3. Ograniczona możliwość wykorzystania materialnych, prawidłowo skonstruowanych środków wykonawczych poziomu 2 w kontekście dyrektyw 2006/48/WE i 2006/49/WE sprawia, że większą rolę pełnią wytyczne poziomu 3 ram Lamfalussy'ego. W zakresie tym EBC zauważa, że projektowana dyrektywa wprowadza po raz pierwszy w dyrektywie 2006/48/WE bezpośrednie odniesienia do wytycznych i zaleceń wydanych przez Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego (Committee of European Banking Supervisors – CEBS) ⁽⁶⁾. EBC w pełni uznaje korzyści płynące z tych wytycznych, znaczącą pracę wykonaną przez CEBS w zakresie zbliżania standardów i praktyk nadzoru oraz potrzebę zapewnienia ich przestrzegania przez państwa członkowskie. Niemniej jednak, z uwagi na ich niewiążący charakter, wytyczne te nie zapewniają zharmonizowanego stosowania prawa wspólnotowego w państwach członkowskich. Zgodnie z zasadami „Lepszego stanowienia prawa” ⁽⁷⁾ należy unikać powoływania w treści aktów prawa wspólnotowego takich niewiążących wytycznych. EBC zaleca w zamian, aby projektowana dyrektywa wyszczególniała obszary, w których należy zwrócić się do CEBS o wsparcie w zakresie intensyfikacji zbliżania praktyk nadzorczych. Ponadto, zgodnie z podejściem Lamfalussy'ego oraz zaleceniami wyrażonymi w punkcie 2, w celu dalszego przyczyniania się do przyjęcia zharmonizowanych ram prawnych na poziomie UE, pożądane byłoby również, aby w niektórych przypadkach ustawodawca wspólnotowy przeniósł materiał nątreść

⁽¹⁾ Zob. punkt 6 opinii EBC CON/2004/7 z dnia 20 lutego 2004 r. wydanej na wniosek Rady Unii Europejskiej w sprawie projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 93/6/EWG i 94/19/WE oraz dyrektywy 2000/12/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, celem ustalenia nowego sposobu organizacji komitetów usług finansowych (KOM(2003) 659 wersja ostateczna) uł, (Dz.U. C 58 z 6.3.2004, s. 23); punkt 6–10 opinii EBC CON/2005/4 z 17 lutego 2005 r. wydanej na wniosek Rady Unii Europejskiej dotyczącej projektu dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady dokonujących gruntownej nowelizacji dyrektywy 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. odnoszącej się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz dyrektywy Rady 93/6/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych oraz instytucji kredytowych (Dz.U. C 52 z 2.3.2005, s. 37) oraz punkt 3.5 opinii EBC CON/2006/60 z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie projektu dyrektywy zmieniającej niektóre dyrektywy wspólnotowe w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w przedsiębiorstwach sektora finansowego (Dz.U. C 27 z 7.2.2007, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.

⁽⁴⁾ Zob. art. 150 i art. 151 dyrektywy 2006/48/WE i zmiany tych postanowień w projektowanej dyrektywie.

⁽⁵⁾ Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego „International Convergence of Capital Measurement and Capital Standards: A Revised Framework” (Międzynarodowa konwergencja w zakresie szacowania kapitału i wymogów kapitałowych), Bank Rozliczeń Międzynarodowych (BIS), czerwiec 2004 r., dostępny na stronie internetowej BIS pod adresem www.bis.org

⁽⁶⁾ Zob. w tym zakresie nowe motywy 1 i 7, art. 42b, art. 63a ust. 6 i drugi akapit art. 131a ust. 2.

⁽⁷⁾ Zob. w tym zakresie „Joint Practical Guide of the European Parliament, the Council and the Commission for persons involved in the drafting of legislation within the Community institutions” (Łączne praktyczne wytyczne Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji dla osób uczestniczących w procesie tworzenia prawa w ramach instytucji wspólnotowych), w szczególności zalecenia 12 i 17, s. 38 i 54, dostępne na stronie internetowej Europa pod adresem www.europa.eu

niewiązanych wytycznych poziomu 3 wydanych przez CEBS do wiążących norm prawa wspólnotowego – czy to na poziomie 1 w ramach procedury współdecydowania, czy też w postaci środków wykonawczych poziomu 2, które mogłyby zostać przyjęte przez Komisję na podstawie uprawnień przysługujących jej w ramach procedury komitologii i byłyby jednolicie stosowane w państwach członkowskich ⁽¹⁾).

4. EBC jest świadomy, że przyczyną części z proponowanych przez Komisję poprawek do dyrektyw 2006/48/WE oraz 2006/49/WE są niedawne zawirowania finansowe, i że w obecnym kontekście za niemożliwą należy uznać zmianę struktury tych dyrektyw. Niemniej jednak w opinii EBC radykalna zmiana tych dyrektyw według powyżej wskazanych zasad w znacznym stopniu przyczyniłaby się do wzmocnienia przejrzystości i pewności prawnej we wspólnotowym ustawodawstwie bankowym. Obecne zawirowania na rynkach finansowych uwypukliły znaczenie instrumentów prawnych, które mogą być szybko zmieniane w celu dostosowania do zmieniających się okoliczności, tj. środków wykonawczych poziomu 2, z pozostawieniem w sztywnych aktach prawnych poziomu 1 – z uwagi na ich większą stałość – jedynie zasad o charakterze ramowym. EBC pragnie zachęcić ustawodawcę unijnego do uwzględnienia powyższych zaleceń, również w świetle wniosków grupy ekspertów wysokiego szczebla.

Procedura komitologii

5. W ostatnim okresie Komisja przedstawiła dwa projekty dyrektyw wykonawczych w zakresie postanowień technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem ⁽²⁾. EBC zauważa, że niektóre z tych postanowień technicznych dotyczą sekurytyzacji i metodologii stosowanej przez zewnętrzne instytucje oceniające portfel kredytów. EBC nie wyraża żadnych szczególnych uwag co do tych postanowień, podziela jednak stanowisko Komisji co do kolejności przyjmowania środków poziomu 1 i poziomu 2 ⁽³⁾, wskazując, że: (i) co do zasady, w celu zapewnienia spójności prawnej i przejrzystości, środki poziomu 2 nie powinny poprzedzać środków poziomu 1 i w ten sposób stwarzać ryzyka wyprzedzenia dyskusji co do ich treści; oraz (ii) prace nad środkami poziomu 1 i 2 powinny być w najszerszym możliwym zakresie prowadzone równolegle. Usprawniłoby to również wykonywanie przez EBC roli doradczej przewidzianej w art. 105 ust. 4 Traktatu w odniesieniu do projektowanych aktów prawa wspólnotowego (w tym projektowanych środków wykonawczych poziomu 2).

Uwagi szczegółowe

Ekspozycje międzybankowe oraz realizacja polityki pieniężnej (nowy projektowany art. 113 ust. 3 i 4 dyrektywy 2006/48/WE)

6. EBC ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje cel projektowanej dyrektywy polegający na poprawie zarządzania ryzykiem i płynnością w instytucjach kredytowych, w tym w związku z ekspozycjami międzybankowymi ⁽⁴⁾. W szczególności EBC podziela stanowisko Komisji, że ekspozycje międzybankowe powodują duże ryzyko z uwagi na możliwość upadłości banków, mimo podlegania przez nie regulacji, oraz że duże ekspozycje międzybankowe wymagają niezwykle ostrożnego zarządzania ⁽⁵⁾.
7. EBC zauważa, że projektowana dyrektywa wprowadza wyłączenie dla „pozycji aktywów stanowiących należności od bądź też inne ekspozycje wobec instytucji, pod warunkiem że ... ich termin zapadalności nie przekracza następnego dnia roboczego i są denominowane w walucie państwa członkowskiego korzystającego z tej możliwości, pod warunkiem, że walutą tą nie jest euro” ⁽⁶⁾. W opinii EBC wskazany powyżej przepis nasuwa wątpliwości z punktu widzenia zachowania równych warunków konkurencji i wobec tego powinien on zostać zmieniony w celu zapewnienia równego traktowania między państwami członkowskimi.

⁽¹⁾ Komitet Lamfalussy'ego sam podkreślił w 2001 r., że takie zalecenia dotyczące wykładni i wspólne standardy „dotyczące spraw nieobjętych prawem UE – w potrzebnym zakresie mogłyby zostać przyjęte w prawie wspólnotowym poprzez procedurę poziomu 2” (zob. „Final report of the Committee of Wise Men on the regulation of European securities markets” (Raport końcowy Komitetu Mędrców w sprawie regulacji europejskiego rynku papierów wartościowych) z dnia 15 lutego 2001, s. 37, dostępny na stronie internetowej Europa pod adresem www.europa.eu).

⁽²⁾ Projekt dyrektywy Komisji zmieniającej niektóre załączniki do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie postanowień technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem i projekt dyrektywy Komisji zmieniającej niektóre załączniki do dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie postanowień technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem, dostępne na stronie internetowej Komisji pod adresem www.ec.europa.eu

⁽³⁾ Komunikat Komisji „Przegląd procedury Lamfalussy'ego. Wzmocnienie konwergencji w zakresie nadzoru”, dnia 20 listopada 2007 r., KOM(2007) 727 wersja ostateczna, dostępny na stronie internetowej Komisji pod adresem www.ec.europa.eu

⁽⁴⁾ Zob. punkty 6.2.3 i 6.4.5 uzasadnienia projektowanej dyrektywy, s. 8 i 10.

⁽⁵⁾ Zob. punkt 6.2.3 uzasadnienia projektowanej dyrektywy, s. 8.

⁽⁶⁾ Proponowany art. 113 ust. 4 lit. f).

8. Ponadto EBC wzywa do zachowania ostrożności przy ustalaniu środków dotyczących limitów ekspozycji międzybankowych, jako że projektowane środki nie powinny doprowadzać do zakłóceń w sprawnym przepływie płynności na rynku międzybankowym. Z perspektywy realizacji polityki pieniężnej ograniczenia w sprawnym przepływie płynności na rynku międzybankowym nie byłyby pożądane, w szczególności przy bardzo krótkich terminach zapadalności, takich jak depozyty *overnight* lub terminy nieprzekraczające tygodnia, zarówno w normalnych okolicznościach jak i w obecnych warunkach zawirowań na rynku finansowym. Istotnie w zwykłych okolicznościach, zawieranie transakcji przez kontrahentów Eurosystemu jest kluczowym narzędziem redystrybucji krótkoterminowej płynności na rynku, w związku z czym nie powinno ono być ograniczane, gdyż wpłynęłoby to niekorzystnie na sprawne sterowanie krótkoterminowymi stopami rynku pieniężnego w kierunku ustalonej przez EBC minimalnej stopy ofertowej dla głównych operacji refinansowych Eurosystemu.
9. W związku z powyższym EBC pragnie podkreślić, że pożyczki o krótkim terminie zapadalności nie pociągają za sobą tak dużego ryzyka, jak pożyczki o dłuższym terminie zapadalności. Ponadto jakość kredytu również różni się w zależności od partnerów. W odniesieniu do proponowanego limitu ekspozycji międzybankowych wynoszącego do 25 % funduszy własnych instytucji kredytowej lub kwoty 150 milionów EUR ⁽¹⁾, niezależnie od terminów zapadalności takich ekspozycji, analiza ilościowa przeprowadzona wewnętrznie przez EBC sugeruje, że – jeżeli limit ten byłby wprowadzony w życie przed rozpoczęciem zawirowań na rynkach finansowych w sierpniu 2007 r. – niemała liczba banków byłaby ograniczona w prowadzonej działalności pożyczkowej w zakresie znacznej ilości transakcji dotyczących depozytów jednodniowych. Stanowi to znaczącą i niekorzystną zmianę w stosunku do obecnie obowiązującego w UE stanu prawnego, który zezwala państwom członkowskim wyłączać częściowo lub całkowicie stosowanie zasad dotyczących dużych ekspozycji do „pozycji[i] aktywów stanowią[ych] wierzytelności wobec instytucji o terminie zapadalności do jednego roku” ⁽²⁾. Z perspektywy realizacji polityki pieniężnej EBC wyraża pogląd, że wskazany powyżej limit mógłby ograniczyć swobodne przepływy płynności na rynku międzybankowym, jak również niekorzystnie wpłynąć na płynne funkcjonowanie rynku pieniężnego euro. W tym kontekście – mimo tego, że EBC podkreśla, iż instytucje kredytowe powinny wprowadzić środki ograniczania ryzyka i narzędzia monitorowania płynności zgodnie z wymogami ustanowionymi w załączniku V do dyrektywy 2006/48/WE w celu przeciwdziałania potencjalnym ryzykom związanym z ekspozycjami międzybankowymi o bardzo krótkim terminie zapadalności – EBC z zadowoleniem przyjąłby wyłączenie stosowania reżimu ustanowionego dla dużych ekspozycji do wierzytelności o bardzo krótkim terminie zapadalności, np. nieprzekraczającym tygodnia.

Kwestie dotyczące płynności (proponowane nowe załączniki V i XI oraz art. 41)

10. W opinii EBC zmiany dyrektywy 2006/48/WE dotyczące ryzyka utraty płynności ⁽³⁾, które implemmentują prace wykonane przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego (Basel Committee on Banking Supervision – BCBS) ⁽⁴⁾ oraz CEBS ⁽⁵⁾ są niezbędnym i prawidłowym krokiem w kontekście znaczenia zarządzania ryzykiem utraty płynności, ujawnionego w kontekście obecnych zawirowań na rynku. W tym zakresie, biorąc również pod uwagę potencjalną przyszłą pracę Komisji, ważne jest przekazanie dalszych wytycznych w odniesieniu do kluczowych aspektów takich jak definicja i wyznaczenie tolerancji ryzyka ⁽⁶⁾ oraz odpowiednich poziomów ochrony przed utratą płynności ⁽⁷⁾. Biorąc pod uwagę zadania banków centralnych w zakresie stabilności finansowej, konieczne jest zapewnienie tym bankom dostępu do informacji dotyczących planów awaryjnych przyjmowanych przez banki na wypadek zagrożenia utraty płynności.

⁽¹⁾ Zob. drugi akapit proponowanego art. 111 ust. 1.

⁽²⁾ Nowy art. 113 ust. 3 lit. i).

⁽³⁾ Zob. nowy załącznik V.

⁽⁴⁾ Zob. „Principles for Sound Liquidity Risk Management and Supervision” (Zasady prawidłowego zarządzania ryzykiem płynności i nadzoru), Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego, wrzesień 2008 r., dostępny na stronie internetowej BIS pod adresem www.bis.org

⁽⁵⁾ Zob. „First part of the CEBS' technical advice on liquidity risk management – Survey of the current regulatory frameworks adopted by the EEA regulators” (Część pierwsza technicznych zaleceń CEBS w sprawie zarządzania ryzykiem płynności – badanie obecnych ram prawnych przyjętych przez organ nadzoru w obszarze EOG) z dnia 15 sierpnia 2007 r. oraz „Second part of the CEBS's technical advice to the European Commission on liquidity risk management – Analysis of specific issues listed by the Commission and challenges not currently addressed in the EEA” (Część druga technicznych zaleceń CEBS dla Komisji Europejskiej w sprawie zarządzania ryzykiem płynności – analiza szczególnych kwestii wskazanych przez Komisję i wyzwań nie będących obecnie przedmiotem regulacji w ramach EOG) z dnia 18 września 2008 r., CEBS 2008 147, dostępne na stronie internetowej CEBS pod adresem www.c-ebs.org

⁽⁶⁾ Zob. nowy ustęp 14a załącznika V.

⁽⁷⁾ Zob. nowe ustępy 14 i 18 załącznika V i nowy ustęp 1 lit. e) załącznika XI.

11. EBC pragnie zauważyć, że w technicznej opinii doradczej wydanej w ostatnim czasie przez CEBS na wniosek Komisji a dotyczącej zarządzania ryzykiem utraty płynności ⁽¹⁾ CEBS zaleciło, aby organy sprawujące nadzór nad transgranicznymi grupami bankowymi blisko ze sobą współpracowały, zwłaszcza poprzez zwiększoną wymianę informacji, a w szczególności w ramach kolegiów organów nadzorczych, co umożliwi lepsze zrozumienie profilów ryzyka utraty płynności tych grup oraz uniknięcie zbędnego powielania wymogów. CEBS sugeruje, aby tam, gdzie to możliwe organy nadzoru poważnie rozważyły możliwość przekazywania uprawnień w zakresie nadzoru nad płynnością oddziałów organom nadzoru w państwie pochodzenia. Mając na uwadze obecnie toczące się prace dotyczące zarządzania ryzykiem utraty płynności oraz praktyk przekazywania kompetencji w zakresie nadzoru nad płynnością (liquidity concessions) ⁽²⁾, EBC pragnie zauważyć, że jedną z konsekwencji unii monetarnej i walutowej jest fakt, że wyłącznie państwo członkowskie pochodzenia powinno być odpowiedzialne za nadzór nad płynnością oddziałów instytucji kredytowych w ramach strefy euro. W ramach przyszłych przeglądów dyrektywy 2006/48/WE można rozważyć rozróżnienie między tymi państwami członkowskimi pochodzenia i państwami przyjmującymi, które przyjęły walutę euro a tymi, które tego nie uczyniły. W sytuacji, gdy organy nadzoru w państwie członkowskim pochodzenia i w państwie przyjmującym posiadają inną walutę, do oddziału mogłyby być stosowane wymogi w zakresie płynności obowiązujące w przyjmującym państwie członkowskim. Jednakże w ramach strefy euro rozróżnienie to straciło na znaczeniu dla oddziałów, gdyż są one objęte tym samym bilansem, co siedziba główna, wyrażonym w tej samej walucie, i nie potrzebują szczególnych funduszy własnych lub kapitału. Ponadto systemy gwarancji depozytów wprowadzone i oficjalnie uznane w jednym państwie członkowskim muszą obejmować deponentów w oddziałach ustanowionych przez instytucje kredytowe w innych państwach członkowskich.

12. EBC rekomenduje również zmianę art. 41 dyrektywy 2006/48/WE znajdującego zastosowanie do odpowiedzialności za środki wynikające z implementacji polityki monetarnej celem uwzględnienia funkcjonowania Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC).

Wymiana informacji i współpraca między bankami centralnymi i organami nadzoru (proponowany nowy art. 42a ust. 2, art. 49 i art. 130 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE)

13. EBC wyraża poparcie dla objaśnienia zasad dotyczących istniejących obowiązków w zakresie koordynacji i wymiany informacji między organami odpowiedzialnymi za zachowanie stabilności finansowej w sytuacjach nadzwyczajnych, obejmujących niekorzystny rozwój wypadków na rynkach finansowych. Objaśnienie istniejących obowiązków jest szczególnie wskazane w odniesieniu do wymiany informacji między organami nadzoru i bankami centralnymi dotyczących konkretnych grup bankowych.

14. EBC pragnie zauważyć, że podczas gdy dyrektywa 2006/48/WE przewiduje, że organy nadzoru są uprawnione do przekazywania informacji bankom centralnym, w tym EBC ⁽³⁾, w kontekście wykonywania ich zadań ⁽⁴⁾, projektowana dyrektywa stanowi, że w sytuacjach nadzwyczajnych określonych w dyrektywie 2006/48/WE ⁽⁵⁾ państwa członkowskie muszą zezwolić organom nadzoru na przekazywanie informacji wspólnotowym bankom centralnym. Projektowana dyrektywa przewiduje, że zarówno w „normalnych okolicznościach”, jak i w sytuacji nadzwyczajnej informacje podlegają wymianie, gdy są one istotne dla wykonywania zadań powierzonych bankom centralnym. EBC z zadowoleniem przyjmuje te zmiany (w szczególności wprowadzenie w dyrektywie 2006/48/WE wyraźnego odniesienia do wykazu o charakterze niewyczerpującym zadań powierzonych bankom centralnym, obejmującego realizację polityki pieniężnej, nadzór nad systemami płatności i rozliczeń papierów wartościowych oraz ochron stabilności finansowej), w odniesieniu do których przekazanie informacji mogłoby być istotne. EBC pragnie również wyrazić następujące dwie uwagi. Po pierwsze,

⁽¹⁾ „Second part of the CEBS's technical advice to the European Commission on liquidity risk management – Analysis of specific issues listed by the Commission and challenges not currently addressed in the EEA” (Część druga technicznych zaleceń CEBS dla Komisji Europejskiej w sprawie zarządzania ryzykiem płynności – analiza szczególnych kwestii wskazanych przez Komisję i wyzwań nie będących obecnie przedmiotem regulacji w ramach EOG) z dnia 18 września 2008 r., CEBS 2008 147, zalecenie 29, s. 11 i s. 64–66, dostępne na stronie internetowej CEBS pod adresem www.c-ebs.org

⁽²⁾ Zob. „Główne punkty dotyczące prac podejmowanych przez CEBS.”, dokument z dnia 3 września 2008 r., dostępny na stronie internetowej CEBS pod adresem www.c-ebs.org

⁽³⁾ Artykuł 4 ust. 23 dyrektywy 2006/48/WE.

⁽⁴⁾ Zob. art. 49 lit. a) dyrektywy 2006/48/WE i nowy art. 49 lit. a).

⁽⁵⁾ Nowy art. 130 ust. 1.

podczas gdy wykaz zadań obejmuje „nadzór nad systemami płatności i rozliczeń papierów wartościowych”⁽¹⁾, wskazane byłoby uzupełnienie wykazu o odniesienie do „systemów rozrachunku” i spójne użycie następującego brzmienia: „systemy płatności, rozrachunku i rozliczeń” w całym tekście dyrektywy 2006/48/WE. Po drugie, odniesienie do zadań „ustawowych” zakłada, że zadania te zostały powierzone bankom na mocy ustawy. Zważywszy, że w niektórych przypadkach funkcje sprawowane przez bank centralny w zakresie stabilności finansowej mogą nie być określone ustawowo, wyraz „ustawowych” powinien zostać wykreślony.

15. EBC jest świadomy, że proponowane zmiany nie mają na celu przekształcenie obecnie obowiązujących ram prawnych w zakresie wymiany informacji między organami nadzoru i bankami centralnymi w zwykłych okolicznościach, lecz zmierzają do dalszej poprawy wymiany informacji między tymi organami w sytuacjach nadzwyczajnych. EBC uważa, że może okazać się potrzebne dalsze zbliżenie charakteru tych obowiązków, aby uniknąć niepożądanego asymetrii między zakresem informacji udostępnianych bankom centralnym w normalnych okolicznościach i w sytuacjach nadzwyczajnych⁽²⁾. Doświadczenie zdobyte przez krajowe banki centralne Eurosystemu sugeruje, że istnieją znaczące synergije związane z wymianą informacji między bankami centralnymi a organami nadzoru ostrożnościowego. Potwierdza to potrzebę wzmocnienia koordynacji pomiędzy ocenami stabilności finansowej dokonywanymi przez banki centralne a nadzorem ostrożnościowym nad poszczególnymi instytucjami finansowymi⁽³⁾. W praktyce, jak wynika z treści poprzednich opinii⁽⁴⁾, nadzór nad poszczególnymi instytucjami powinien korzystać z wyników oceny stabilności finansowej dokonywanej przez bank centralny, który z kolei powinien również polegać na danych przekazywanych przez organy nadzoru. Tytułem przykładu można wskazać, że w normalnych okolicznościach organy nadzoru powinny na bieżąco porozumiewać się z innymi organami nadzoru i bankami centralnymi, zarówno wewnątrz kraju, jak i poza jego granicami, aby ułatwić efektywną współpracę w sprawowaniu nadzoru, również w kontekście zarządzania ryzykiem utraty płynności. W normalnych okolicznościach organy nadzoru powinny porozumiewać się regularnie, zaś w sytuacjach nadzwyczajnych charakter i częstotliwość wymiany informacji powinny być odpowiednio dostosowane⁽⁵⁾.

Kolegia organów nadzoru (proponowany nowy art. 42a, 129 i 131a)

16. EBC z zadowoleniem przyjmuje proponowane wzmocnienie ram prawnych będących podstawą działania kolegiów organów nadzoru⁽⁶⁾. Jest to krok w kierunku zbliżenia ram nadzoru, sprzyjający zachowaniu spójności w państwach członkowskich. W szczególności EBC uważa, że wykorzystanie kolegiów organów nadzoru wzmocni współpracę w ramach bieżącego sprawowania nadzoru nad transgranicznymi grupami bankowymi, oceny ryzyka w zakresie stabilności finansowej i koordynacji zarządzania sytuacjami kryzysowymi.

Wymiar wspólnotowy mandatu krajowych organów nadzoru

17. EBC w pełni popiera wyrażony wielokrotnie przez Radę ECOFIN cel wzmocnienia wspólnotowego wymiaru krajowych organów nadzoru, tak jak został on odzwierciedlony w projektowanej dyrektywie, zważywszy, że kwestie stabilności finansowej powinny być oceniane na poziomie transgranicznym⁽⁷⁾. W tym kontekście EBC z zadowoleniem przyjmuje postanowienia dotyczące konieczności rozważenia potencjalnego wpływu przyjmowanych decyzji na stabilność systemów finansowych we wszystkich

⁽¹⁾ Zob. drugi akapit art. 46 ust. 2 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Należy porównać ustęp pierwszy art. 49 dyrektywy 2006/48/WE z proponowanym nowym ostatnim ustępem tego samego artykułu w projektowanej dyrektywie.

⁽³⁾ „Report of the Financial Stability Forum on Enhancing Market and Institutional Resilience” (Raport Forum Stabilności Finansowej w sprawie zwiększenia prężności rynkowej i instytucjonalnej) z dnia 7 kwietnia 2008 r., zalecenie V.8, s. 42–43 stanowi, że „organy nadzoru i banki centralne powinny zwiększyć współpracę i wymianę informacji, włączając w to informacje dotyczące oceny ryzyka dla stabilności finansowej. Wymiana informacji powinna być szybka w okresach, gdy rynek przechodzi trudności”. Dostępny na stronie internetowej Forum Stabilności Finansowej pod adresem www.fsforum.org

⁽⁴⁾ Zob. na przykład punkt 2.4.1 opinii EBC CON/2007/33 z dnia 5 listopada 2007 r. wydanej na wniosek austriackiego Ministerstwa Finansów w sprawie projektu ustawy zmieniającej ustawę prawo bankowe, ustawę o kasach oszczędności, ustawę o organie nadzoru rynku finansowego i ustawę o Oesterreichische Nationalbank oraz punkt 2.4.1 opinii EBC CON/2006/15 z dnia 9 marca 2006 r. wydanej na wniosek Ministra Finansów Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie projektu ustawy o nadzorze nad instytucjami finansowymi. Wszystkie opinie EBC są dostępne na stronie internetowej EBC pod adresem www.ecb.europa.eu

⁽⁵⁾ Zob. zasada 17 na s. 14–36 w „Principles for Sound Liquidity Risk Management and Supervision” (Zasady prawidłowego zarządzania ryzykiem płynności i nadzoru), dostępny na stronie internetowej BIS pod adresem www.bis.org. Pozostałe aspekty dotyczące płynności są ujęte w punktach 11 i 12 niniejszej opinii.

⁽⁶⁾ Zob. nowy art. 131a.

⁽⁷⁾ Zob. konkluzje Rady (ECOFIN) z dnia 7 października 2008 r., s. 17, dostępne na stronie internetowej Rady Unii Europejskiej pod adresem www.consilium.europa.eu

innych państwach członkowskich. Mając na uwadze spójność przepisów, EBC sugeruje odniesienie się w każdym wypadku do „potencjalnego wpływu” decyzji, zamiast do jej „skutku” ⁽¹⁾. EBC wyraża również pogląd, że dla celów praktycznego zastosowania powyżej wskazanych postanowień, jeżeli nie jest możliwe wykorzystanie dla tych celów kolegów organów nadzoru, należy rozważyć wprowadzenie mechanizmów konsultacji z innymi zainteresowanymi państwami członkowskimi analogicznych do tych, które są zawarte w innych dyrektywach dotyczących sektora finansowego ⁽²⁾.

Sekurytyzacja (proponowany nowy art. 122a)

18. Cele projektowanych postanowień dotyczących wymogów kapitałowych i zarządzania ryzykiem w odniesieniu do sekurytyzacji ⁽³⁾ obejmują w szczególności: (i) obowiązek, aby sponsorzy i/lub inicjatorzy utrzymywali „istotny interes gospodarczy netto” ⁽⁴⁾ w transakcjach sekurytyzacji; (ii) wymóg, aby instytucje kredytowe były bardziej świadome ryzyka, jakie podejmują w charakterze inwestorów w transakcjach sekurytyzacyjnych; (iii) wzmocnienie praktyk w zakresie ujawniania informacji przez instytucje kredytowe działające w charakterze inicjatorów lub sponsorów; oraz (iv) wzmocnienie praktyk w zakresie nadzoru sprawowanego przez właściwe organy w odniesieniu do sekurytyzacji. Ogólnie rzecz biorąc EBC wspiera wprowadzenie proponowanych zmian, mających na celu ujednolicenie zachęt dla uczestników rynku sekurytyzacji ⁽⁵⁾. Jednocześnie EBC pragnie podkreślić potrzebę korzystania z szerokiego, płynnego i prawidłowo funkcjonującego wtórnego rynku sekurytyzacji, w szczególności w odniesieniu do kwalifikowalności papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami (ABS) jako zabezpieczeń w operacjach polityki pieniężnej.

Po pierwsze, jeżeli projektowana dyrektywa pozostanie aktem prawnym poziomu 1, pomimo uwag wskazanych w punktach 2–4 niniejszej opinii, EBC podkreśla potrzebę (i) wyjaśnienia zakresu stosowania wskazanych powyżej postanowień; (ii) wprowadzenia definicji „istotnego interesu gospodarczego netto”; oraz (iii) konsekwentnego używania określonych wyrażeń, aby zwiększyć spójność ich implementacji i uniknąć zjawiska tzw. „arbitrażu regulacyjnego” (przenoszenia działalności do jurysdykcji o niższym poziomie restrykcyjności regulacyjnej). Należy również rozważyć ustanowienie wymogów w zakresie należytej staranności rozróżniających między portfelami handlowymi i portfelami bankowymi instytucji kredytowych, współmiernych do horyzontów inwestycyjnych, w celu uniknięcia potencjalnych negatywnych skutków dla działań w zakresie tworzenia rynku (market-making).

Po drugie, EBC pragnie zauważyć, że pomimo tego, że zachowanie istotnego interesu gospodarczego może w teorii być skutecznym narzędziem ujednolicania zachęt, jego praktyczna implementacja może stanowić pewne wyzwanie ⁽⁶⁾. Wobec powyższego, EBC z zadowoleniem przyjmuje intencję Komisji, aby przedstawiać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania w zakresie stosowania i skuteczności proponowanych postanowień w świetle rozwoju sytuacji na rynku, również biorąc pod uwagę konieczność przywrócenia funkcjonowania rynków sekurytyzacyjnych. Ponadto EBC odnotowuje treść proponowanego przez Radę motywu dotyczącego środków stosowanych w przypadku ewentualnych rozbieżności struktur sekurytyzacyjnych i potrzebę zapewnienia spójności i jednolitości we wszystkich stosownych regulacjach dotyczących sektora finansowego ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Należy porównać motyw 6 projektowanej dyrektywy z nowym art. 40 ust. 3 i trzecim zdaniem nowego ustępu 1a załącznika XI.

⁽²⁾ Zob. na przykład art. 132 ust. 3 dyrektywy 2006/48/WE i art. 12 ust. 2 dyrektywy 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniającej dyrektywę Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1).

⁽³⁾ Zob. nowy art. 122a.

⁽⁴⁾ Jak to zostało wskazane w nowym art. 122a ust. 1.

⁽⁵⁾ EBC jest świadomy, że nowy artykuł projektowanej dyrektywy był przedmiotem dalszych zmian wprowadzonych przez grupę roboczą w Radzie.

⁽⁶⁾ Zob. analiza przedstawiona w raporcie EBC w sprawie „The incentive structure of the »originate and distribute model«” (Struktura zachęt modelu opartego na »originate and distribute«), grudzień 2008 r., dostępnego na stronie internetowej EBC pod adresem www.ecb.europa.eu

⁽⁷⁾ Zob. proponowany motyw 15, ostatnie zdanie podejścia ogólnego przyjętego przez Radę w dniu 19 listopada 2008 r. (dokument dostępny na stronie internetowej pod adresem: <http://register.consilium.europa.eu/pdf/pl/08/st16/st16216.pl08.pdf>), który również stanowi, że Komisja zamierza przedstawić odpowiednie wnioski prawodawcze, po należytej analizie wpływu proponowanych środków.

Po trzecie, EBC dostrzega potrzebę przeprowadzenia ogólnego przeglądu terminologii używanej w kontekście sekurytyzacji zarówno w dyrektywie 2006/48/WE, jak i w projektowanej dyrektywie, aby ujednolicić ją w większym stopniu z powszechnie używaną terminologią prawną i wzmocnić pewność prawną ⁽¹⁾.

Ostatnim elementem, jaki należy zbadać, jest zależność między wymogiem utrzymania istotnego interesu gospodarczego netto a wymogami w zakresie rachunkowości ⁽²⁾. W tym kontekście EBC dostrzega potrzebę rozwinięcia wytycznych opracowanych przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (International Accounting Standards Board – IASB) w sprawie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (International Financial Reporting Standards – IFRS) 39 ⁽³⁾ oraz Stały Komitet ds. Interpretacji (Standing Interpretation Committee – SIC) wydanie nr 12 ⁽⁴⁾, w celu oszacowania możliwego wpływu postanowień w zakresie sekurytyzacji w projektowanej dyrektywie na zasady dotyczące cofnięcia uznania i konsolidacji.

Dodatkowe uwagi prawne i techniczne

19. EBC zaleca, aby w przypadkach odniesień do EBC, ESBC i krajowych banków centralnych ESBC używana była terminologia, która jest spójna z postanowieniami Traktatu i Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych (zwanego dalej „statutem ESBC”), aby uniknąć dalszego powielania pojęć już nieaktualnych i ułatwić odczytywanie dyrektywy.
20. Dyrektywa 2006/48/WE zawiera szereg odesłań zwrotnych i wielokrotnych, które wpływają na jej zrozumiałość i przejrzystość ⁽⁵⁾. Ponadto pewna ilość odesłań nie została sformułowana „w taki sposób, aby zasadniczy element przywoływanego przepisu był zrozumiały bez potrzeby sięgania do tego przepisu” ⁽⁶⁾. Ta niefortunna praktyka jest nadal stosowana w projektowanej dyrektywie ⁽⁷⁾. Mając na uwadze względy pewności prawnej i przejrzystości, EBC zaleca przeredagowanie tych postanowień w taki sposób, aby było możliwe ich odczytanie i zrozumienie bez konieczności sięgania do wielu innych postanowień dyrektywy 2006/48/WE.
21. Dyrektywa 2006/48/WE odnosi się do „innych organów publicznych odpowiedzialnych za nadzorowanie systemów płatniczych” ⁽⁸⁾. EBC wielokrotnie zwracał uwagę, że art. 105 ust. 2 Traktatu i

⁽¹⁾ W przedmiocie ogólnego opisu krajowych przepisów prawnych znajdujących zastosowanie do sekurytyzacji w 15 państwach członkowskich, zob. raport European Financial Markets Lawyers Group (grupy europejskich prawników rynku finansowego) (EFMLG) w sprawie przeszkód w transgranicznej sekurytyzacji w ramach Unii Europejskiej z dnia 7 maja 2007 r. dostępny na stronie internetowej EFMLG pod adresem www.efmlg.org

⁽²⁾ Raport EBC w sprawie struktur bankowych, s. 24.

⁽³⁾ „Financial Instruments: Recognition and Measurement” (Instrumenty finansowe: uznanie i szacowanie), wydane w grudniu 2003 r.

⁽⁴⁾ „Consolidation – Special Purpose Entities” (Konsolidacja – jednostki specjalnego przeznaczenia).

⁽⁵⁾ Zob. „Joint Practical Guide” (Wspólny przewodnik praktyczny), w szczególności zalecenie 16, dostępny na stronie internetowej Europa pod adresem www.europa.eu

⁽⁶⁾ Zalecenie 16.7 w „Joint Practical Guide” dostępnym na stronie internetowej Europa pod adresem www.europa.eu

⁽⁷⁾ Zobacz na przykład zdanie pierwsze art. 129 ust. 2 dyrektywy 2006/48/WE i nowy art. 129 ust. 1 lit. b).

⁽⁸⁾ Artykuł. 49 lit. b) dyrektywy 2006/48/WE.

art. 3 ust. 1 Statutu ESBC stanowią podstawę prawną działań nadzorczych Eurosystemu, i że ponadto uprawnienia nadzorcze Eurosystemu wynikają z art. 22 Statutu ESBC ⁽¹⁾. EBC uważa, że art. 105 ust. 2 Traktatu i art. 3 ust. 1 Statutu ESBC wyłączają jakąkolwiek ingerencję w uprawnienia nadzorcze Eurosystemu przez jakikolwiek organ wspólnotowy lub krajowy z wyjątkiem banków centralnych działających w ramach ESBC/Eurosystemu ⁽²⁾. Na tym tle, zgodnie ze stanowiskiem przyjętym w odniesieniu do innych aktów prawa wspólnotowego ⁽³⁾, EBC zaleca wykreślenie wskazanego powyżej odniesienia ⁽⁴⁾.

22. Działalność w zakresie rozrachunku, rozliczenia i przechowywania powoduje szczególny rodzaj ekspozycji, którego nie należy traktować w ten sam sposób, jak ekspozycji wynikających ze zwykłych pożyczek międzybankowych. Jest to głównie spowodowane tym, że ekspozycje te cechują się bardzo krótkimi terminami zapadalności, jako że zazwyczaj nie przekraczają one jednego dnia, oraz tym, że pozostają one poza kontrolą zainteresowanych instytucji, ponieważ są głównie wynikiem działalności klientów. Choć ryzyko związane z taką działalnością powinno być ograniczane przy użyciu odpowiednich środków i narzędzi monitoringu, EBC popiera wprowadzenie w treści projektowanej dyrektywy wyłączenia w tym zakresie ⁽⁵⁾. Propozycje zmian zamieszczone w załączniku dokładniej wyjaśniają zakres tego wyłączenia.

Propozycje zmian

Propozycje zmian brzmienia projektowanej dyrektywy wynikające z ewentualnego przyjęcia powyższych uwag zostały zawarte w załączniku.

Sporządzano we Frankfurt nad Menem, dnia 5 marca 2009 r.

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

⁽¹⁾ Zob. na przykład punkt 7 opinii EBC CON/99/19 z dnia 20 stycznia 2000 r. na wniosek luksemburskiego Ministerstwa Skarbu i Budżetu w sprawie projektu ustawodawczego wykonującego dyrektywę 98/26/WE o ostateczności rozrachunku w systemach płatności z dnia 5 kwietnia 1993 r., ze zmianami, w sprawie sektora finansowego i uzupełniającej ustawę z dnia 23 grudnia 1998 r. w sprawie utworzenia komisji odpowiedzialnej za nadzór ostrożnościowy sektora finansowego, jak również punkt 7.2 opinii EBC CON/2006/23 z dnia 22 maja 2006 r. na wniosek Central Bank of Malta w sprawie projektu ustawy zmieniającej ustawę o Central Bank of Malta.

⁽²⁾ EBC zwracał również uwagę w niedawnych opiniach w sprawie projektów ustaw krajowych w państwach członkowskich spoza strefy euro, że banki centralne Eurosystemu wykonują nadzór nad systemami płatności zgodnie ze wspólną polityką nadzoru określoną przez Radę Prezesów, która również znajdzie zastosowanie do innych banków centralnych po przyjęciu przez określone państwo członkowskie waluty euro (zob. np. punkt 13–16 opinii EBC CON/2005/24 z dnia 15 lipca 2005 r. na wniosek Ministra Finansów Republiki Czeskiej w sprawie projektu ustawy o integracji organów nadzoru rynków finansowych, oraz w niedawnym okresie, punkty 3.9.uf i 3.10 opinii EBC CON/2008/83 z dnia 2 grudnia 2008 r. na wniosek węgierskiego Ministerstwa Finansów w sprawie projektu ustawy zmieniającej ustawę o Magyar Nemzeti Bank (węgierskim banku centralnym). Ponadto, inne państwa członkowskie spoza strefy euro zmieniły odpowiednie ustawy. W chwili obecnej, w Zjednoczonym Królestwie, Bank of England sprawuje nadzór na systemami płatności na zasadzie pozaprawnej. Część 5 Banking Bill (ustawy o bankowości) obecnie rozpatrywanej przez parlament brytyjski (dostępnej na stronie internetowej parlamentu Zjednoczonego Królestwa pod adresem www.parliament.uk, s. 87) nadałaby podstawę prawną sprawowanej przez Bank of England roli w zakresie nadzoru nad systemami płatności.

⁽³⁾ Zob. punkt 14 opinii EBC CON/2001/25 z dnia 13 września 2001 r. wydanej na wniosek Rady Unii Europejskiej w sprawie projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nadzoru uzupełniającego nad instytucjami kredytowymi, przedsiębiorstwami ubezpieczeniowymi i firmami inwestycyjnymi w konglomeracie finansowym oraz zmiany dyrektyw Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG oraz 93/22/EWG, i dyrektyw 98/78/WE oraz 2001/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. C 271 z 26.9.2001, s. 10).

⁽⁴⁾ Również w motywie 26 dyrektywy 2006/48/WE.

⁽⁵⁾ Nowy art. 106 ust. 2 lit. c).

ZAŁĄCZNIK

PROPOZYCJE ZMIAN

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawki proponowane przez EBC ⁽¹⁾
Poprawka 1	
Motyw 6 proponowanej dyrektywy	
(6) Uprawnienia właściwych organów powinny uwzględniać wymiar wspólnotowy. Właściwe organy powinny zatem uwzględniać wpływ ich decyzji na stabilność systemów finansowych we wszystkich innych państwach członkowskich.	(6) Uprawnienia właściwych organów powinny uwzględniać wymiar wspólnotowy. Właściwe organy powinny zatem uwzględniać wpływ potencjalny wpływ ich decyzji na stabilność systemów finansowych we wszystkich innych państwach członkowskich.
Uzasadnienie – zob. punkt 17 opinii	
Poprawka 2	
Zmiana dyrektywy 2006/48/WE, art. 4 ust. 23	
Artykuł 4 23. „banki centralne” obejmują Europejski Bank Centralny, o ile nie wskazano inaczej; [Brak poprawki w projektowanej dyrektywie]	Artykuł 4 23. „banki centralne” obejmują krajowe banki centralne Europejskiego Systemu Banków Centralnych oraz Europejski Bank Centralny, o ile nie wskazano inaczej;
Uzasadnienie – zob. punkt 19 opinii	
Poprawka 3	
Zmiana dyrektywy 2006/48/WE, art. 41	
Artykuł 41 Do czasu dalszej koordynacji przepisów przyjmujące Państwa Członkowskie zachowują obowiązek nadzorowania płynności oddziałów instytucji kredytowych we współpracy z właściwymi organami Państw Członkowskich pochodzenia. Bez uszczerbku dla środków niezbędnych dla wzmocnienia Europejskiego Systemu Walutowego przyjmujące Państwa Członkowskie pozostają w pełni odpowiedzialne za działania wynikające z realizacji ich polityki pieniężnej. [Brak poprawki w projektowanej dyrektywie]	Artykuł 41 Do czasu dalszej koordynacji przepisów przyjmujące państwa członkowskie zachowują obowiązek nadzorowania płynności oddziałów instytucji kredytowych we współpracy z właściwymi organami państw członkowskich pochodzenia. Bez uszczerbku dla środków niezbędnych dla wzmocnienia Europejskiego Systemu Walutowego Europejski System Banków Centralnych oraz, w odpowiednim zakresie, przyjmujące państwa członkowskie pozostają w pełni odpowiedzialne za działania wynikające z realizacji ich polityki pieniężnej.
Uzasadnienie – zob. punkt 11 oraz 12 opinii	
Poprawka 4	
Art. 1 ust. 4 projektowanej dyrektywy	
Zmiana dyrektywy 2006/48/WE, art. 42a	
Artykuł 42a 2. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przekazują właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego, w którym utworzono oddział istotny pod względem systemowym, informacje określone w art. 132 ust. 1 lit. c) i d) oraz wykonują zadania określone w art. 129 ust. 1 lit. c) we współpracy z właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego.	Artykuł 42a 2. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przekazują właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego, w którym utworzono oddział istotny pod względem systemowym, informacje określone w art. 132 ust. 1 lit. c) i d) oraz wykonują zadania określone w art. 129 ust. 1 lit. c) we współpracy z właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego.

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawki proponowane przez EBC ⁽¹⁾
W przypadku, gdy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia uzyskuje wiedzę o sytuacji nadzwyczajnej w ramach instytucji kredytowej zgodnie z art. 130 ust. 1, powiadamia o tym w najkrótszym możliwym terminie organy określone w art. 49 akapit czwarty i w art. 50.	W przypadku, gdy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia uzyskuje wiedzę o sytuacji nadzwyczajnej w ramach instytucji kredytowej zgodnie z art. 130 ust. 1, powiadamia o tym w najkrótszym możliwym terminie banki centralne Europejskiego Systemu Banków Centralnych oraz organy określone w art. 49 akapit czwarty i w art. 50.

Uzasadnienie – zob. punkt 19 opinii

Poprawka 5

Art. 1 ust. 6 projektowanej dyrektywy

Zmiana dyrektywy 2006/48/WE, art. 49

Artykuł 49	Artykuł 49
Przepisy niniejszej sekcji nie stanowią przeszkody w przekazywaniu przez właściwe organy informacji następującym podmiotom do celów wykonywania ich zadań:	Przepisy niniejszej sekcji nie stanowią przeszkody w przekazywaniu przez właściwe organy informacji następującym podmiotom do celów wykonywania ich zadań :
a) bankom centralnym i innym organom pełniącym podobną funkcję w zakresie ich uprawnień jako organów monetarnych, w przypadku gdy informacje te są istotne w kontekście wykonywania ich odpowiednich zadań ustawowych, w tym prowadzenia polityki monetarnej, nadzoru nad systemami płatności i rozliczeń papierów wartościowych i zabezpieczenia stabilności finansowej; oraz	a) a) bankom centralnym i innym organom pełniącym podobną funkcję w zakresie ich uprawnień jako organów monetarnych, w przypadku gdy informacje te są istotne w kontekście wykonywania ich odpowiednich zadań ustawowych , w tym prowadzenia polityki monetarnej, nadzoru nad systemami płatności, i rozliczeń i rozrachunku papierów wartościowych i zabezpieczenia stabilności finansowej; oraz
b) gdzie sytuacja tego wymaga – innym organom publicznym odpowiedzialnym za nadzorowanie systemów płatniczych.	a) a) bankom centralnym i innym organom pełniącym podobną funkcję w zakresie ich uprawnień jako organów monetarnych, w przypadku gdy informacje te są istotne w kontekście wykonywania ich odpowiednich zadań ustawowych, w tym prowadzenia polityki monetarnej, nadzoru nad systemami płatności, i rozliczeń i rozrachunku papierów wartościowych i zabezpieczenia stabilności finansowej; oraz
Przepisy niniejszej sekcji nie stanowią też przeszkody dla tych organów lub podmiotów w przekazywaniu właściwym organom informacji, które mogą im być potrzebne do celów określonych w art. 45.	Przepisy niniejszej sekcji nie stanowią też przeszkody dla tych organów lub podmiotów w przekazywaniu właściwym organom informacji, które mogą im być potrzebne do celów określonych w art. 45.
...	...
W sytuacji nadzwyczajnej, określonej w art. 130 ust. 1, państwa członkowskie zezwalają właściwym organom na przekazywanie informacji wspólnotowym bankom centralnym, w przypadku gdy takie informacje są istotne w kontekście wykonywania ich odpowiednich zadań ustawowych, w tym prowadzenia polityki monetarnej, nadzoru nad systemami płatności i rozliczeń papierów wartościowych i zabezpieczenia stabilności finansowej.	W sytuacji nadzwyczajnej, określonej w art. 130 ust. 1, państwa członkowskie zezwalają właściwym organom na przekazywanie informacji wspólnotowym bankom centralnym, w przypadku gdy takie informacje są istotne w kontekście wykonywania ich odpowiednich zadań ustawowych, w tym prowadzenia polityki monetarnej, nadzoru nad systemami płatności i rozliczeń papierów wartościowych i zabezpieczenia stabilności finansowej.

Uzasadnienie – zob. punkt 14, 19 i 21 opinii

Poprawka 6

Art. 1 ust. 16 lit. a) projektowanej dyrektywy

Zmiana dyrektywy 2006/48/WE, art. 106 ust. 2 lit. c)

Artykuł 106	Artykuł 106
2. Ekspozycje nie obejmują żadnej z następujących pozycji:	2. Ekspozycje nie obejmują żadnej z następujących pozycji:
...	...
c) w przypadku świadczenia klientom usług transferu środków pieniężnych lub usług w zakresie rozrachunków i rozliczeń papierów wartościowych, opóźnione wpływy w formie finansowania i inne ekspozycje wynikające z działalności klienta, które trwają nie dłużej niż do następnego dnia roboczego.	c) w przypadku świadczenia klientom usług transferu środków pieniężnych lub usług w zakresie rozrachunków, i rozliczeń i przechowywania instrumentów finansowych papierów wartościowych , opóźnione wpływy w formie finansowania i inne ekspozycje wynikające z działalności klienta, które trwają nie dłużej niż do następnego dnia roboczego.

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawki proponowane przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Uzasadnienie – zob. punkt 22 opinii

Poprawka 7

Art. 1 ust. 21 lit. d) projektowanej dyrektywy

Zmiana dyrektywy 2006/48/WE, art. 113 ust. 4

Artykuł 113 4. Państwa członkowskie mogą całkowicie lub częściowo wyłączyć poniższe ekspozycje ze stosowania art. 111 ust. 1: ... f) pozycje aktywów stanowiące należności od bądź też inne ekspozycje wobec instytucji, pod warunkiem że ekspozycje te nie stanowią funduszy własnych tych instytucji, ich termin zapadalności nie przekracza następnego dnia roboczego i są denominowane w walucie państwa członkowskiego korzystającego z tej możliwości, pod warunkiem, że walutą tą nie jest euro.	Artykuł 113 4. Państwa członkowskie mogą całkowicie lub częściowo wyłączyć poniższe ekspozycje ze stosowania art. 111 ust. 1: ... f) pozycje aktywów stanowiące należności od bądź też inne ekspozycje wobec instytucji, pod warunkiem że ekspozycje te nie stanowią funduszy własnych tych instytucji oraz ich termin zapadalności nie przekracza siedmiu dni roboczych następnego dnia roboczego i są denominowane w walucie państwa członkowskiego korzystającego z tej możliwości, pod warunkiem, że walutą tą nie jest euro.
---	---

Uzasadnienie – zob. punkt 6-9 opinii

Poprawka 8

Art. 1 ust. 29 projektowanej dyrektywy

Zmiana dyrektywy 2006/48/WE, art. 130 ust. 1

Artykuł 130 1. W razie wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, w tym gdy zaistnieje niekorzystny rozwój sytuacji na rynkach finansowych, co może zagrozić stabilności systemu finansowego w jednym z państw członkowskich, w którym przedsiębiorstwa należące do grupy uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności lub w którym ustanowiono oddziały istotne pod względem systemowym, o których mowa w art. 42a, wówczas organ odpowiedzialny za nadzór konsolidujący, z zastrzeżeniem rozdziału 1 sekcji 2, powiadamia o tym w najkrótszym możliwym terminie organy określone w art. 49 akapit czwarty i w art. 50 oraz przekazuje wszystkie informacje mające zasadnicze znaczenie przy realizacji ich zadań. Obowiązki te mają zastosowanie w stosunku do wszystkich właściwych organów na mocy art. 125 i 126 oraz do właściwego organu określonego w art. 129 ust. 1. Jeżeli organ, o którym mowa w art. 49 akapit czwarty, uzyskuje wiedzę o sytuacji opisanej w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, powiadamia o tym w najkrótszym możliwym terminie organy określone w art. 125 i 126.	Artykuł 130 1. W razie wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, w tym gdy zaistnieje niekorzystny rozwój sytuacji na rynkach finansowych, co może zagrozić stabilności systemu finansowego w jednym z państw członkowskich, w którym przedsiębiorstwa należące do grupy uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności lub w którym ustanowiono oddziały istotne pod względem systemowym, o których mowa w art. 42a, wówczas organ odpowiedzialny za nadzór konsolidujący, z zastrzeżeniem rozdziału 1 sekcji 2, powiadamia o tym w najkrótszym możliwym terminie banki centralne Europejskiego Systemu Banków Centralnych i organy określone w art. 49 akapit czwarty i w art. 50 oraz przekazuje wszystkie informacje mające zasadnicze znaczenie przy realizacji ich zadań. Obowiązki te mają zastosowanie w stosunku do wszystkich właściwych organów na mocy art. 125 i 126 oraz do właściwego organu określonego w art. 129 ust. 1. Jeżeli bank centralny Europejskiego Systemu Banków Centralnych organ, o którym mowa w art. 49 akapit czwarty, uzyskuje wiedzę o sytuacji opisanej w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, powiadamia o tym w najkrótszym możliwym terminie organy określone w art. 125 i 126.
--	---

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawki proponowane przez EBC ⁽¹⁾
O ile to możliwe właściwy organ i organ określony w art. 49 akapicie czwartym wykorzystują wszystkie istniejące kanały komunikacji.	O ile to możliwe, właściwe organy i banki centralne Europejskiego Systemu Banków Centralnych organ określony w art. 49 akapicie czwartym wykorzystują wszystkie istniejące kanały komunikacji.

Uzasadnienie – zob. punkt 19 opinii

⁽¹⁾ Przekreślenie w tekście oznacza, że EBC proponuje wykreślenie fragmentu tekstu. Pogrubienie w tekście wskazuje, w którym miejscu EBC proponuje umieszczenie nowego tekstu.

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

21 kwietnia 2009 r.

(2009/C 93/04)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,2932	AUD	Dolar australijski	1,8509
JPY	Jen	126,82	CAD	Dolar kanadyjski	1,6051
DKK	Korona duńska	7,4492	HKD	Dolar hong kong	10,0223
GBP	Funt szterling	0,88860	NZD	Dolar nowozelandzki	2,3347
SEK	Korona szwedzka	11,1760	SGD	Dolar singapurski	1,9493
CHF	Frank szwajcarski	1,5114	KRW	Won	1 744,00
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	11,8312
NOK	Korona norweska	8,7940	CNY	Yuan renminbi	8,8354
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,3839
CZK	Korona czeska	27,035	IDR	Rupia indonezyjska	14 063,55
EEK	Korona estońska	15,6466	MYR	Ringgit malezyjski	4,7131
HUF	Forint węgierski	300,35	PHP	Peso filipińskie	62,700
LTL	Lit litewski	3,4528	RUB	Rubel rosyjski	44,1807
LVL	Łat łotewski	0,7093	THB	Bat tajlandzki	45,986
PLN	Złoty polski	4,4177	BRL	Real	2,9052
RON	Lej rumuński	4,2438	MXN	Peso meksykańskie	17,3677
TRY	Lir turecki	2,1511	INR	Rupia indyjska	65,2710

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Zestawienie informacji przekazywanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001

(2009/C 93/05)

Numer XA: XA 432/08

Czas trwania programu pomocy: 30.6.2014 r.

Państwo członkowskie: Republika Federalna Niemiec

Nazwa programu pomocy: Landwirtschaft - Nachhaltigkeit

Podstawa prawna:

Gesetz über die Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank vom 11.11.1998 (Gesetz für Baden-Württemberg (GBl.) vom 18.11.1998, S. 581), zuletzt geändert durch Gesetz vom 11.12.2007 (GBl. vom 14.12.2007, S. 581) in Verbindung mit dem Programmmerkblatt Landwirtschaft – Nachhaltigkeit

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi:

Przyznawane są pożyczki o obniżonej stopie oprocentowania. Przewidywana wartość pożyczek stanowiących środek pomocy wynosi 500 000 EUR. Kwota ta jest udostępniana przez Landwirtschaftliche Rentenbank; sam L-Bank nie wykląda żadnych środków własnych.

Maksymalna intensywność pomocy: Maksymalnie 20 % kosztów kwalifikowalnych. Maksymalna kwota pomocy przyznana jednemu przedsiębiorstwu nie może w żadnym okresie obejmującym trzy lata gospodarcze przekroczyć 400 000 EUR. W przypadku kumulacji z inną pomocą ze środków publicznych, mającą zastosowanie do tych samych kosztów kwalifikowalnych, obowiązują limity wymienione w rozporządzeniu (WE) nr 1857/2006.

Data realizacji: Zgodnie z terminem określonym w art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006, jednak najwcześniej w dniu 2.1.2009 r.

Cel pomocy: Pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw, które prowadzą działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rolnych zgodnie z załącznikiem I do Traktatu WE (oprócz rybołówstwa i akwakultury), poprzez wspieranie inwestycji w produkcję podstawową produktów rolnych. Inwestycje służące zachowaniu i poprawy stanu środowiska naturalnego lub poprawę warunków higieny lub dobrostanu zwierząt. Inwestycje służące poprawie jakości produkcji (art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006). Koszty kwalifikowalne obejmują: a) koszty budowy, nabycia lub ulepszenia nieruchomości, b) koszty zakupu lub zakupu w formie leasingu maszyn i sprzętu, w tym oprogramowania komputerowego, do wartości rynkowej składnika majątku, oraz c) koszty ogólne związane z wydatkami wymienionymi w lit. a) i b), takie jak honoraria dla architektów i inżynierów, opłaty za konsultacje, studia wykonalności. Gwarantuje się przy tym, że pomoc nie jest przyznawana wbrew zakazom lub ograniczeniom ustalonym w rozporządzeniach Rady ustanawiających wspólne organizacje rynków, nawet jeżeli takie zakazy i ograniczenia dotyczą jedynie wsparcia Wspólnoty.

Sektory gospodarki: Rolnictwo, uprawa winorośli, ogrodnictwo

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank
Postfach 10 29 43
70025 Stuttgart
DEUTSCHLAND

Adres internetowy:

www.l-bank.de/landwirtschaft-nachhaltigkeit

Inne informacje: —

Nr pomocy: XA 435/08

Państwo członkowskie: Hiszpania.

Region: Castilla y León (provincia de Salamanca) (Kastylia-Leon, prowincja Salamanka)

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Subvenciones dirigidas a las Denominaciones de Origen, Indicaciones Geográficas Protegidas, Asociaciones con Marca de Garantía, Asociaciones de Vinos de Calidad Producidos en Región Determinada de la provincia de Salamanca y a las entidades asociativas que promuevan el reconocimiento de alguna de estas figuras de calidad, anualidad 2009. (Dotacje przeznaczone dla „chronionych nazw pochodzenia”, „chronionych oznaczeń geograficznych”, stowarzyszeń oznaczeń jakości, stowarzyszeń win wysokiej jakości wytwarzanych na określonym obszarze prowincji Salamanka oraz podmiotów o charakterze stowarzyszeniowym promujących uznanie jednego z wymienionych oznaczeń jakości w roku 2009 r.)

Podstawa prawna:

Proyecto de bases reguladoras de la convocatoria de subvenciones dirigidas a las Denominaciones de Origen, Indicaciones Geográficas Protegidas, Asociaciones con Marca de Garantía, Asociaciones de Vinos de Calidad Producidos en Región Determinada de la provincia de Salamanca y a las entidades asociativas que promuevan el reconocimiento de alguna de estas figuras de calidad, anualidad 2009.

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: Planowane w ramach programu pomocy wydatki w 2009 r. wynoszą 60 000,00 EUR (sześćdziesiąt tysięcy euro).

Maksymalna intensywność pomocy: Maksymalna wysokość dotacji nie może przekroczyć w zależności od przypadku 50 % lub 70 % wydatków kwalifikowalnych i kwoty 12 000,00 EUR na podmiot składający wniosek.

Data realizacji: Począwszy od dnia publikacji numeru, pod którym zarejestrowano wniosek o wyłączenie, na stronie internetowej Komisji – Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Do dnia 31 grudnia 2009 r.

Cel pomocy: Celem niniejszej pomocy jest wspieranie produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rolnych wysokiej jakości wytwarzanych na obszarze prowincji Salamanka, objętych chronioną nazwą pochodzenia, chronionym oznaczeniem geograficznym, oznaczeniem jakości lub oznaczeniem win wysokiej jakości wytwarzanych na określonym obszarze.

Niniejszy program pomocy jest realizowany na podstawie art. 14 i 15 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych.

Do działań kwalifikujących się do otrzymania dotacji zalicza się działania związane z uczestnictwem w targach organizowanych przez Diputación de Salamanca lub w targach rolno-spożywczych, w których uczestniczy Diputación de Salamanca, prowadzeniem badań, które promowałyby uznanie oznaczenia jakości lub poprawę jakości produktów objętych jednym z oznaczeń jakości, a także działania promujące wysoką jakość żywności.

Koszty kwalifikowalne:

A) W odniesieniu do uczestniczenia w targach organizowanych przez Diputación de Salamanca lub w targach rolno-spożywczych, w których uczestniczy Diputación de Salamanca:

1. Opłaty rejestracyjne, wynajem powierzchni i stoiska, zabezpieczenie, hostessy i opłaty z tytułu uczestnictwa.
2. Publikacje związane z działalnością.
3. Koszty podróży.

B) W odniesieniu do wspierania prowadzenia badań:

1. Koszty badań mających na celu stworzenie i uznanie oznaczenia jakości (chronionej nazwy pochodzenia, chronionego oznaczenia geograficznego, oznaczenia jakości lub oznaczenia wina wysokiej jakości wytwarzanego na określonym obszarze) produktów rolno-spożywczych wytwarzanych na obszarze prowincji Salamanka.
2. Koszty związane z przeprowadzaniem innych badań ukierunkowanych na podniesienie jakości produktów rolno-spożywczych pochodzących z prowincji Salamanka, objętych jednym z oznaczeń jakości wymienionych powyżej.

C) W odniesieniu do promowania wysokiej jakości żywności:

1. Wydatki związane z uczestnictwem w targach krajowych: wynajem powierzchni i stoiska, zabezpieczenie, hostessy, opłaty z tytułu uczestnictwa, koszty podróży i publikacje związane z tą działalnością.

2. Prezentacja produktów wysokiej jakości na poziomie krajowym i na terenie prowincji: dotacja może zostać przyznana wyłącznie na wynajem obiektów, w których odbędzie się prezentacja oraz na pokrycie kosztów podróży i publikacji związanych z tą działalnością.

3. Publikacje, takie jak katalogi lub strony internetowe przedstawiające informacje dotyczące producentów z danego regionu lub producentów danego produktu, pod warunkiem że informacja oraz jej prezentacja są neutralne oraz że wszyscy zainteresowani producenci mają takie same szanse na zaprezentowanie się w publikacji.

Sektor(y) gospodarki: Sektor rolno-spożywczy

Nazwa i adres programu przyznającego pomoc:

Excma. Diputación Provincial de Salamanca.
C/Felipe Espino nº 1
37002 Salamanca
ESPAÑA

Adres internetowy:

<http://www.lasalina.es/areas/eh//ProyConvocatorias/2009/Denominaciones.pdf>

Inne informacje: Niniejsza dotacja może być łączona z inną dotacją, pomocą, środkiem lub dochodem przeznaczonymi na dotowaną działalność, które mogą zostać przyznane przez inne organy administracji publicznej, podmioty publiczne lub prywatne, Unię Europejską lub organizacje międzynarodowe. Tryb postępowania w przypadku, w którym podmiotowi ubiegającemu się o dotację została przyznana na ten sam cel inna dotacja, której nie można łączyć z pomocą udzieloną przez Diputación Provincial de Salamanca, regulują przepisy art. 33 Real Decreto 887/2006, de 21 de julio, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley General de Subvenciones.

Jednakże kwota dotacji przyznanej przez Diputación liczona osobno bądź łącznie z inną dotacją, pomocą, dochodem lub środkiem nie może w żadnym wypadku przekroczyć kwoty odpowiadającej kosztom dotowanej działalności.

Jednocześnie dotacja nie może być łączona z jakąkolwiek inną dotacją, pomocą, środkiem lub dochodem przyznanymi na działalność, której dotyczy dotacja udzielona przez Diputación de Salamanca – czy to bezpośrednio, czy też w trybie postępowania konkursowego – jeżeli miałyby one służyć pokryciu tych samych wydatków kwalifikowalnych.

Numer XA: XA 439/08

Państwo członkowskie: Włochy

Region: Provincia autonoma di Bolzano

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Criteri e modalità relativi alla concessione di aiuti per l'assistenza tecnica in agricoltura

Podstawa prawna:

Articolo 4, comma 1, lettera p) della legge provinciale 14 dicembre 1998, n. 11, e successive modifiche

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: 3,00 mln EUR

Maksymalna intensywność pomocy: 100 %

Data realizacji: Od dnia 7/1/2009.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Do dnia 30/6/2014.

Cel pomocy: Pomoc techniczna w sektorze rolnym zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006.

Sektor(y) gospodarki: Szeroko pojęta produkcja zwierzęca i roślinna

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Ripartizione provinciale agricoltura,
Via Brennero, 6
39100 Bolzano
ITALIA

Adres internetowy:

<http://www.egov.bz.it/DownloadAttachment.aspx?id=1013721>

Inne informacje: —

Numer XA: XA 440/08

Państwo członkowskie: Hiszpania

Region: Castilla-La Mancha (Kastylija-La Mancha)

Nazwa programu pomocy: Ayudas para la integración cooperativa sin vinculación patrimonial (Pomoc na rzecz integracji spółdzielczej bez powiązań majątkowych)

Podstawa prawna:

Ogłoszenie pomocy dla spółdzielni rolniczych

Orden de 08/06/2000 de la Consejería de Agricultura y Medio Ambiente por la que se establecen los programas de fomento de la calidad agroalimentaria en Castilla-La Mancha (FOCAL 2000) programa 1 cooperativismo agrario

Orden de de la Consejería de Agricultura y Desarrollo Rural, por la que se aprueban las bases reguladoras de las ayudas para la mejora de las estructuras asociativas agrarias en Castilla-La Mancha y se convocan dichas ayudas para el año 2009.

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi:: Łączna kwota w wysokości 50 000,00 EUR

Maksymalna intensywność pomocy:

80 % kwalifikowalnych kosztów, do których należą

— koszty utworzenia jednostki;

— koszty zatrudnienia pracowników biurowych;

— zakup materiałów biurowych, w tym komputerów i oprogramowania;

— wydatki ogólne, opłaty prawne i administracyjne.

Data realizacji: Począwszy od dnia publikacji numeru, pod którym zarejestrowano wniosek o wyłączenie, na stronie internetowej Komisji – Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: do 31 grudnia 2013 r.

Cel pomocy: Grupy producentów (art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006).

Sektor(-y) gospodarki: Rolnictwo, leśnictwo i rybactwo

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Consejería de Agricultura y Desarrollo Rural,
C/Pintor Matías Moreno, nº 4,
45004 Toledo

Adres internetowy:

Tymczasowo: <http://www.jccm.es/agricul/paginas/ayudas/cooperativismo/cooperativismo.htm> po publikacji – na stronie internetowej: www.jccm.es/cgi-bin/docm.php3.

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

EUROPEJSKIE BIURO DOBORU KADR (EPSO)

OGŁOSZENIE O KONKURSACH OTWARTYCH

EPSO/AD/166/09 i EPSO/AD/167/09

(2009/C 93/06)

Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO) organizuje następujące konkursy otwarte:

EPSO/AD/166/09

w celu rekrutacji **tłumaczy (grupa zaszeregowania AD5), których głównym językiem jest język bułgarski**

EPSO/AD/167/09

w celu rekrutacji **tłumaczy (grupa zaszeregowania AD5), których głównym językiem jest język rumuński**

Ogłoszenia o konkursach opublikowano w Dzienniku Urzędowym **C 93 A z dnia 22 kwietnia 2009 r.** wyłącznie w językach bułgarskim i rumuńskim.

Szczegółowe informacje można znaleźć na stronie internetowej EPSO: <http://eu-careers.eu>

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

KOMISJA

Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu żelazokrzemu pochodzącego z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii

(2009/C 93/07)

Komisja otrzymała wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”).

1. Wniosek o dokonanie przeglądu

Wniosek został złożony przez Silmak DOOEL („wnioskodawca”), producenta eksportującego z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.

Zakres przeglądu ograniczony jest do badania dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy.

2. Produkt

Produktem objętym przeglądem jest żelazokrzem pochodzący z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii („produkt objęty postępowaniem”) obecnie objęty kodami CN 7202 21 00, 7202 29 10 i 7202 29 90. Powyższe kody CN podane są jedynie w celach informacyjnych.

3. Obowiązujące środki

Obecnie obowiązującymi środkami są ostateczne cła antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 172/2008 ⁽²⁾ na przywóz żelazokrzemu pochodzącego między innymi z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.

4. Podstawy dokonania przeglądu

Wniosek na mocy art. 11 ust. 3 opiera się na dowodach *prima facie* dostarczonych przez wnioskodawcę, wskazujących,

iż okoliczności, na podstawie których nałożono obowiązujące środki, zmieniły się, a zmiany te mają charakter trwały.

Wnioskodawca przedstawił dowody *prima facie* świadczące o tym, iż utrzymywanie środka na dotychczasowym poziomie nie jest już konieczne w celu zrównoważenia dumpingu. Porównanie wartości normalnej konstruowanej wnioskodawcy z cenami eksportowymi stosowanymi przez niego w wywozie do Wspólnoty wskazuje, że margines dumpingu jest znacznie niższy niż obecny poziom obowiązującego środka.

W związku z powyższym utrzymywanie środka na dotychczasowym poziomie, ustalonym na podstawie wcześniej określonego poziomu dumpingu, wydaje się nie być już konieczne do zrównoważenia dumpingu.

5. Procedura dotycząca stwierdzenia dumpingu

Po konsultacji z Komitetem Doradczym i ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, Komisja niniejszym wszczyna przegląd zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

W toku dochodzenia przeprowadzona zostanie ocena konieczności utrzymania, zniesienia lub zmiany obowiązujących środków w odniesieniu do wnioskodawcy.

W przypadku ustalenia, że środki w odniesieniu do wnioskodawcy powinny zostać zniesione lub zmienione, konieczna może być zmiana stawki cła stosowanej obecnie do przywozu produktu objętego postępowaniem z przedsiębiorstw niewymienionych indywidualnie w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 172/2008.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2008, s. 6.

a) Kwestionariusze

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do wnioskodawcy oraz do władz kraju wywozu, którego dotyczy postępowanie. Wymienione informacje i dowody je potwierdzające powinny wpłynąć do Komisji w terminie określonym w pkt 6 lit. a) niniejszego zawiadomienia.

b) Gromadzenie informacji i przeprowadzanie przesłuchań

Wszystkie zainteresowane strony niniejszym wzywa się do przedstawienia swoich opinii, a także informacji innych niż odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. Wymienione informacje i dowody je potwierdzające powinny wpłynąć do Komisji w terminie określonym w pkt. 6 lit. a) niniejszego zawiadomienia.

Ponadto Komisja może przesłuchać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpiły one z wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane. Wniosek ten należy złożyć w terminie określonym w pkt. 6 lit. b) niniejszego zawiadomienia.

6. Terminy**a) Dla stron zgłaszających się, udzielających odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i przedkładających inne informacje**

Wszystkie zainteresowane strony, jeżeli ich wnioski mają być uwzględnione podczas dochodzenia, muszą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie i przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przedstawić wszystkie inne informacje w terminie 40 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż korzystanie z większości praw proceduralnych ustanowionych w rozporządzeniu podstawowym jest uwarunkowane zgłoszeniem się przez stronę w wyżej wymienionym terminie.

b) Przesłuchania

Wszystkie zainteresowane strony mogą składać wnioski o przesłuchanie przez Komisję w takim samym terminie 40 dni.

7. Oświadczenia pisemne, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencja

Wszelkie oświadczenia i wnioski przedkładane przez zainteresowane strony należy składać na piśmie (nie w formie elektronicznej, chyba że ustalono inaczej); należy w nich wskazać nazwę, adres, adres e-mail, numery telefonu i faksu zainteresowanej strony. Wszelkie oświadczenia pisemne, łącznie

z informacjami wymaganymi w niniejszym zawiadomieniu, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencję dostarczaną przez zainteresowane strony na zasadzie poufności należy oznakować „Limited”⁽¹⁾ oraz, zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, dołączyć do nich wersję bez klauzuli poufności, oznakowaną „Do wglądu zainteresowanych stron”.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 4/92
B-1049 Brussels
Faks (32-2) 295 65 05

8. Brak współpracy

W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń, potwierdzających lub zaprzeczających, na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie są brane pod uwagę, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

9. Harmonogram dochodzenia

Dochodzenie zostanie zamknięte, zgodnie z art. 11 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, w terminie 15 miesięcy począwszy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

10. Przetwarzanie danych osobowych

Należy zauważyć, iż wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas niniejszego dochodzenia będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾.

⁽¹⁾ Oznacza to, że dokument przeznaczony jest jedynie do użytku wewnętrznego. Jest on chroniony zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz. U. L 145 z 31.5.2001, s. 43). Jest to dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe).

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

11. Rzecznik praw stron

Należy również zauważyć, że w przypadku napotkania przez zainteresowane strony problemów związanych z korzystaniem z prawa do obrony strony te mogą wystąpić o interwencję urzędnika DG ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron. Pośredniczy on w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji, zapewniając, w stosownych przypadkach, mediację w kwestiach proceduralnych związanych z ochroną interesów stron podczas postępowania, w szczególności w odniesieniu do spraw dotyczących dostępu do akt, poufności, przedłużenia terminów oraz rozpatrywania pisemnych lub ustnych oświadczeń lub uwag. Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych rzecznika praw stron w DG ds. Handlu (<http://ec.europa.eu/trade>).

V Ogłoszenia

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

Europejskie Biuro Doboru Kadr (EPSO)

2009/C 93/06	Ogłoszenie o konkursach otwartych EPSO/AD/166/09 i EPSO/AD/167/09	21
--------------	---	----

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

Komisja

2009/C 93/07	Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu żelazokrzemu pochodzącego z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii	22
--------------	--	----

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>